

DIOCESE OF LODWAR
P.O. BOX 101
LODWAR
KENYA

E-MAIL; bol@uuplus.com

Web site; [Http://www.nadirkonyen.nl](http://www.nadirkonyen.nl)

Nieuwsbrief 87 – 21^e Jaargang – Juli 2006 Nadirkonyen Catholic Centre – Street Children Programme

Beste Allemaal,

Deze Nieuwsbrief schrijf ik vanuit De Bilt, omdat ik hier ben vanwege mijn gezondheid. Ik had mijn vakantie gepland voor september dit jaar om dan ook een medische controle bij de cardioloog, oogarts en tandarts te hebben om er weer even tegen te kunnen. Maar het pakte heel anders uit. Tijdens het wegbrengen van een paar bezoekers, die ik naar het vliegveldje in Lodwar bracht, overviel me een flauwte en ging ik helemaal onderuit. Gelukkig waren er voldoende mensen aanwezig om me op te vangen en naar een ziekenpost te brengen in de buurt waar ik woon. Daar werd ik aan het infuus gelegd en werd ik getest op malaria. Zo kreeg ik meteen een behandeling tegen malaria.

In de middag kwam Dr. Deirdre, een Ierse dokter die voor het bisdom werkt, poolshoogte nemen. Mijn temperatuur was veel te hoog, terwijl mijn polsslag heel laag was. Dit was ook al een keer in maart gebeurd, zodat de dokter me nu adviseerde naar het missieziekenhuis in Kakuma te gaan. Daar werd ik opnieuw getest op malaria, tyfus en andere tropische ziekten, maar alles was nu goed. Inmiddels had ik een antibiotica kuur gekregen die de temperatuur naar normaal bracht. Ik voelde me weer redelijk goed en kon na 2 dagen naar huis met een envelop vol gegevens van alle testen. Dr. Deirdre bestudeerde die en drong er toen sterk op aan een beter onderzoek in Nederland te laten doen om onheil te voorkomen.

Het was niet moeilijk om mijn vakantie-data te wijzigen en na een intensieve voorbereiding van een medewerkster van Nadirkonyen, Lokol, pakte ik mijn spullen bij elkaar en nam het

MAF-vliegtuigje naar Nairobi om vandaar naar Nederland te vertrekken.

Nu hoop ik dat er bij de medische onderzoeken de werkelijke oorzaak gevonden wordt zodat ik weer snel gezond ben om, na een vakantie, mijn werk in Lodwar weer kan oppakken.

Missie en Jongeren

Twee enthousiaste meisjes, Marleen en Nike, kwamen naar Lodwar om in ons programma hand- en spandiensten te verrichten en om aan een ontwikkelingsland te 'ruiken'. Beiden hadden in Nijmegen pedagogiek gestudeerd en hadden veel interesse hoe de kinderen hier leven en overleven, spelen en leren, hoe ze met elkaar omgaan en hoe de relatie met hun familie is. In ruim 5 maanden hebben ze veel werk verzet en met de staf gewerkt om vakantieprogramma's te ontwikkelen en uit te voeren, oefenmateriaal voor remedial teaching te ontwikkelen en uit te proberen en ook de staf daarmee vertrouwd te maken. Daarnaast maakten ze contacten met andere werkers in het bisdom, zodat ze met veel ervaring weer naar huis gingen. We hebben een mooie tijd met hen beleefd en de kinderen waren erg enthousiast over de nieuwe spelen die door Marleen en Nike geïntroduceerd zijn. Een van de nieuwe dingen was 'bommen' – bewegen op muziek. Dat hoeft je een Afrikaans kind maar één keer voor te doen en ze bewegen bij het leven op iedere toon. Iedere vrijdag hebben de kinderen een uurtje 'disco' en dan wordt er gebomd dat de stukken eraf vliegen. Je zag dan ook af en toe de staf mee bewegen, want dat kunnen ze echt niet laten.

Veronica

Op een van de boarding-schools hebben we 45 meisjes in de lagere klassen. De school

ligt aan de rand van Lodwar. In het weekend is dat soms een probleem, omdat er dan niet altijd voldoende schoolpersoneel aanwezig is om de kinderen goed bezig te houden. Het wil dan nog wel eens gebeuren dat de meisjes van school weggaan en weer in Lodwar gaan zwerven. Veronica is een meisje dat in 1993 in het programma opgenomen werd. Ze heeft nogal eens een klas over moeten doen, omdat ze veel tobde met haar gezondheid. Tijdens een ziekenhuisopname in Nairobi overleed haar moeder, waardoor zij en haar broer en zusjes wees werden omdat haar moeder weduwe was. Van de familie kregen ze weinig steun zodat ze afhankelijk werden van het eten dat ze op school kregen. Veronica heeft met veel enthousiasme de Home Craft School 'gedaan', een soort huishoudschool. Nu is ze sinds januari matron op de school waar onze meisjes zijn. Als er een meisje ziek is, gaat ze er mee naar het ziekenhuis en houdt de meisjes 's avonds en in het weekend bezig. Ook helpt ze enkele zwakke meisjes met lezen en rekenen, zodat ze wat bij komen. Ze is dus een brugfiguur tussen school en Nadirkonyen. Heel veel problemen

heeft Veronica al weten te voorkomen.

Staking

Enkele van onze meisjes zitten op een middelbare school ver in de bush. Ieder trimester is er een ouderdag die van te voren aangekondigd wordt. Zo was er een ouderdag op zaterdag 3 juni en de school zorgde ervoor dat een vrachtwagen de ouders om 8 uur 's morgens op zou halen op een afgesproken plek. Maar tegen 1 uur stonden de ouders nog te wachten waaronder onze sociale werker. Enkele ouders organiseerden samen een busje, zodat ze alsnog konden vertrekken. De weg naar de school is erbarmelijk slecht,

zodat ze pas tegen 8 uur 's avonds arriveerden. Het hoofd van de school liet de ouders de school niet binnen, omdat in het schoolreglement staat dat er na 6 uur 's avonds geen bezoekers toegelaten worden. De meisjes, die de hele dag op hun ouders hadden zitten wachten, namen dat niet en werden rebels. Met stenen bekogelden ze de golfplaten daken waarbij een aantal solar-panels sneuvelden en de ramen van het laboratorium aan diggelen gingen. De ouders moesten een veilig heenkomen zoeken in het dorpje bij de school. De volgende morgen werden alle meisjes naar huis gestuurd en voor een week geschorst, omdat ze in staking gingen. Het hoofd van de school had geen tijd voor de ouders. Die gingen dus ook maar weer naar Lodwar terug. Een week later moesten de meisjes en ouders maar zien de school te bereiken. Voor vervoer werd niet gezorgd. Dat was opnieuw een heel probleem, want er gaat daar geen openbaar vervoer naar toe. Op school werden de ouders geconfronteerd met een kostenlijst van de schade die de meisjes hadden aangericht en die zij moesten vergoeden. Zo moeten voor een paar raddraaiers alle ouders in de buidel tasten, want het was niet uit te maken wie de aanstichters waren. Tevens werden nieuwe schoolregels afgekondigd. Het kwam bij het hoofd van de school niet op dat er misschien ook fouten gemaakt waren aan zijn kant.

Tot slot

Het ziet er naar uit dat een ontsteking en oververmoeidheid me de das om hebben gedaan. Dus ik doe het hier voorlopig rustig aan en ik geniet nu van een boek en luister naar mooie muziek. Hartelijke groet,

Hans Wennekes

Fortis Bank

Bankrekeningnummer: 23 16 87 338
 Congregatie v.d. Fraters van Utrecht te De Bilt
 Street Children Programme
 Betalingskenmerk: 1544 Lodwar